

Skattelovforslag ud, hvorledes vil det ramme Skatteevnen? Det vil han spørge om, og det samme Spørgsmaal maa vi jo gøre. Men naar vi nu se paa dette Lovforslag, er der jo ingen Tvivl om, at disse Skatter, der her paalægges, ramme aldeles ikke efter Skatteevnen, de staa i en saa skræmmende og skærende Modsetning til Skatteevnen, som tænkes kan, og i den Henseende staa de lige med mange af de andre indirekte Skatter og Afgifter. Nu have vi fra Venstres Side i en Mennessælder holdt paa, at vi mere og mere skulde komme bort fra de indirekte Skatter, fordi de daarlige ramte Skatteevnen, og det samme er der blevet holdt paa næsten i alle Programmer, som ere vedtagne baade fra den ene og den anden Side saa godt som. Der er holdt paa, at vi skulde mere og mere bort fra de indirekte Skatter. Men det, der her sker, er, at man yderligere i høj Grad forøger de indirekte Skatter og forøger en Afgift, som paa ingen Maade rammer Skatteevnen, men tværtimod tager i Flæng og tager ikke mindst hos de fattige. Nej, hvis vi staa saaledes — saaledes maa man ræsonnere — hvis vi staa saaledes, at vi trænge til fornyede Skatter, at fornyede Skatter ere uomgængelig nødvendige, saa synes det mig, at en fornuftig Skatteborger ikke har andet fornuftigt Svar at give end, at saa maa vi lægge Skatter paa Formue og Vejlighed, der ramme vi bedst Skatteevnen. Men det er her jo ikke Tale om.

Om selve Lovforslaget, som altsaa er et Skattelovforslag, og et Skattelovforslag bygget paa den Maade, at det tager Pengene, hvor det finder dem, og ikke alene det, men tager i Flæng og ikke mindst hos de fattige, om selve Skattelovforslagets Bygning er der i øvrigt ikke saa meget just at sige, men jeg har dog nogle Bemærkninger at gøre. Selve den Beregning af, hvad Skatten vil indbringe, som staa i Anmærkningerne til Lovforslaget, maa jeg for mit Vedkommende finde at være greben ud af Luften, greben ganske ud af Luften. Den højtærede Finansminister paastaar jo heller ikke, at Beregningen hviler paa noget rationelt, men derimod paa en Antagelse, et Stør; det kan sandsynligvis blive mere, Skatten kan indbringe, end her er paataget, og skulde man henholde sig til den højtærede Finansministers Udtalelser fra 1887, saa maatte man jo anslaa, at Skatten vilde indbringe ikke saa lidt mere.

Jeg skal imidlertid lade dette ligge og ikke komme videre ind derpaa, men nærmere se paa, hvilke Følger dette Lovforslag vil have, hvis det bliver vedtaget. Jeg skal da

først begynde med at se paa, hvilke Følger det vil have for Statskassen. Den højtærede Finansminister staa som Statskassens Bærg, og jeg kan ikke se bedre end, at han her ved Udarbejdelsen af dette Forslag ogsaa har sørget for, at den faar den bedste Ende og den sikreste Ende, og den vil ikke slippe fra det efter dette Lovforslag uden sikrere og større Indtægter end hidtil. For det første har jo den højtærede Finansminister foreslaet, at den nuværende Brændevinsstat skal forhøjes for Statskassens Vedkommende til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kroner, og det vil altsaa sige, at Statskassen bliver sikret en forhøjet Indtægt af Brændevinsstaten af mellem 5 og 600,000 Kr., og vel at mærke, det er fuldstændig sikre Penge. Det er ikke saaledes, at Statskassen ligesom Kommunerne skal nøjes med at tage, hvad der kan blive; nej, den faar det sikkert. Dernæst kan jeg heller ikke se paa Lovforslaget anderledes, end at Statskassen meget vel kan faa en Indtægt og maaste endog til sine Tider betydelig Indtægt af Majsstolten. Med Majs forholder det sig, saa vidt jeg ved, ikke anderledes end, at den er et af de bedste Produkter, som Brænderierne kunne benytte, fordi de deraf udvinde mest Brændevin, og det forholder sig saaledes, at af 2 Pd. Majs kan der udvindes c. 2 Potter 8 Graders Brændevin, hvilket altsaa vil sige, naar vi anslaa Brændevinsproduktionen til et Par og tredive Mill. Potter 8 Graders Brændevin, et Majsforbrug af ca. 64 Mill. Bund. Nu ved jeg vel, at ikke alle Brænderier bruge Majs, og jeg ved navnlig, at Brænderierne i Nordjylland bruge en Del Kartofler, saaledes i Aalborg, Hobro og Ribe — ja, det sidste tror jeg, er nedlagt — men det finder ikke Sted over hele Landet. Det synes næsten, som om Kartoflerne i den Egn indeholde ikke saa lidt mere Spiritus end Kartoflerne i andre Egne af Landet. Om det beror paa, at Jordbunden er af anden Bestaendighed der, er mere talsholdig eller saa, ved jeg ikke. Men disse Brænderier brænde heller ikke Kartofler hele Aaret rundt, det er umuligt. Det er navnlig om Vinteren at de gøre det, og der brændes vel saadan noget som gennemsnitlig aarlig 50,000 Tdr; i et enkelt Aar mere, i et andet Aar mindre. Men selv om man drager det fra, udgør det ikke saa stort et Antal Tdr. Majs endda. Der skal nemlig adskilligt flere Kartofler til for at frembringe den samme Portion Brændevin, saa vi komme til saadan noget som 60 Millioner Pd. Majs. Det er godt nok at henvise til, at der kan bruges billigere Kornarter, men med de nuværende Priser paa Majs, er der inget Tvivl om, at Majs vil